

РЕШЕНИЕ

№ 5

гр. Раднево, 10.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РАДНЕВО в публично заседание на петнадесети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Асен Цветанов

при участието на секретаря Росица Д. Динева
като разгледа докладваното от Асен Цветанов Гражданско дело №
20225520100621 по описа за 2022 година

**Предявени са установителни искове по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК
във вр. чл. 79, ал. 1, предл. 1 ЗЗД във вр. чл. 121 ЗЗД във вр. чл. 430, ал. 1
и ал. 2 ТЗ и чл. 92 ЗЗД.**

Производството е образувано по искова молба на „УниКредит Булбанк” АД срещу М. Ж. К.. Ищецът твърди, че вземането му произтича от договор за банков револвиращ кредит № 0011/465/23022018 от 23.02.2018 г., сключен между банката като кредитодател и „Мери спед транс“ ЕООД като кредитополучател, а ответницата като солидарен длъжник по договора. Твърди, че с договора била отпусната сумата от 20 000 лв. със срок на връщане 23.02.2019 г., но с подписани последващи анекси към договора срокът бил продължен до 31.12.2021 г. с последен Анекс № 6 от 02.03.2021 г. Твърди, че е налице неизпълнение на договора и с изтичане на срока, определен в параграф 1, чл. 7.1 от Анекс № 6, всички задължения по кредита са падежирали и изискуеми, съобразно представено извлечение от счетоводните книги. Твърди, че задължението на кредитополучателя и солидарния длъжник е в размер на 20000 лв. главница, 1302,46 лв. договорна възнаградителна лихва върху редовна главница лихва за периода от 20.11.2021 г. до 31.12.2021 г., 882 лв. договорна възнаградителна лихва върху просрочена главница за периода от 31.12.2021 г. до 16.06.2022 г., 575 лв. наказателна лихва за забава /просрочие/ за периода от 20.11.2021 г. до

16.06.2022 г., 128,89 лв. просрочена лихва за забава (миграция) за периода от 20.11.2021 г. до 20.11.2021 г., 133,34 лв. периодична такса дължима на 30.04.2021 г. Твърди, че за сумите била издадена заповед за незабавно изпълнение по чл. 417 ГПК и изпълнителен лист по ч.гр.д. № 406/2022 г. по описа на РС-Раднево, но ответницата подала възражение по образувано изпълнително производство при ЧСИ, поради което им било указано да предявят иск по чл. 422, ал. 1 ГПК на основание чл. 415, ал. 1, т. 1 ГПК. Иск се от съда да установи вземането по заповедта за изпълнение срещу ответницата по договора за кредит, ведно със законната лихва от датата на заявлението. Претендира разноски.

В срока по чл. 131 от ГПК е постъпил писмен отговор от ответника М. Ж. К., в който взема становище за недопустимост и неоснователност на исковите претенции. Твърди, че ищецът не е изложил обстоятелства за методиката как са формирани претендираните суми. Твърди, че оспорва извлечението от сметка, в което е посочен размера на дълга, от който не ставало ясно по каква методика са изчислени сумите. Твърди, че ответникът не е представил доказателства за предоставяне в заем на сумата от 20 000 лв. Твърди, че липсват и доказателства за погашенията, правени от кредитополучателя. Твърди, че не била уведомена за настъпила предсрочна изискуемост на кредита. Поради това иска от съда да отхвърли иска като неоснователен. Претендира разноски.

Съдът, като взе предвид исканията и доводите на страните, събраните по делото доказателства и съобрази разпоредбите на закона, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

От приетото за послужване ч.гр.д. № 406 по описа за 2022 г. на РС-Раднево се установява, че ищецът се е снабдил със заповед за незабавно изпълнение на парично задължение по чл. 417 ГПК № 212/20.06.2022 г., с която в полза на заявителя за присъдени сумите, предмет на предявения иск. Заповедта е връчена на длъжника, който е подал възражение в срока по чл. 414 ГПК, поради което с разпореждане на съда от 05.09.2022 г. и на основание чл. 415, ал. 1, т. 1 ГПК е указано на заявителя да предяви иск за установяване на вземанията си по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК. В законовия едномесечен срок е предявен настоящият иск. Налице е пълен идентитет между претенциите, за които е издадена заповедта за изпълнение, и тези,

предмет на производството по делото. Затова предявените искиове са допустими.

С протоколно определение от 15.12.2022 г. е обявен за окончателен проекта на доклад по делото, с който на основание чл. 146, ал. 1, т. 5 ГПК съдът е разпределил доказателствената тежест и е указал на ищеца, че следва да докаже валидно сключен банков револвиращ кредит № 0011/465/23022018 от 23.02.2018 г. между банката като кредитодател и „Мери спед транс“ ЕООД като кредитополучател, а ответницата като солидарен длъжник по договора; че банката е предоставила заемната сума на кредитополучателя, а той е усвоил сумата от 20000 лв.; настъпване на изискуемост на всички задължения по кредита на 31.12.2021 г.; размер на дължимите суми по кредита за главница, за възнаградителни лихви, за неустойки за забава, лихва за забава /миграция/, периодична такса.

По делото е приет като писмено доказателство договор за банков револвиращ кредит № 0011/465/23022018/23.02.2018 г. /л.5-8/, сключен между ищеца „УниКредит Булбанк“ АД като кредитодател, третото за процеса лице „Мери Спед Транс“ ЕООД като кредитополучател и от ответницата М. Ж. К. като солидарен съдлъжник, с който е уговорено да се отпусне кредит в размер на 20 000 лв. за оборотни средства на фирмата кредитополучател с цел навременно разплащане с доставчици на услуги. Уговорено е краен срок за усвояване на кредита 22.02.2019 г. и краен срок за издължаване 23.02.2019 г., при падеж на лихвите на 20-то число на месеца. В чл. 4.1 е уговорен годишния лихвен процент в размер на променлив лихвен индекс, изразяващ се в едномесечен Sofibor, с надбавка в размер на 8,103 %, като към датата на сключване на договора годишния лихвен процент бил в размер на 8 %. В чл. 4.2 и 4.3 са уговорени надбавки при просрочие на вноските от 2 % и 5 %. В чл. 10 са уговорени условията за усвояване на кредита. По делото са приети и общите условия на ищцовата банка за предоставяне на кредити /л.9-13/.

От приетите по делото анекси е видно, че условията по договора са предоговорени няколко пъти. Най-напред с анекс № 1 от 20.02.2019 г. /л.14/ са предоговорени датите за усвояване и краен срок на издължаване на кредита. С последващ анекс № 2 от 21.03.2019 г. /л.15/ са предоговорени отново датите за усвояване и краен срок на издължаване на кредита. Идентично и с анекс № 3 от 22.04.2019 г. /л.16/ са предоговорени същите

условия. С анекс № 4 от 03.05.2019 г. /л.17-18/ е предоговорено, че лихвения процент ще се формира от променлив лихвен индекс в размер на осреднен депозитен индекс с надбавка от 8,4 %, като към датата на сключване на анекса приложимият годишен лихвен процент е в размер на 8,5 %, предоговорен е срока за усвояване на 29.04.2020 г. и срока за издължаване на 30.04.2020 г., едновременно са подписани и нови общи условия на 03.05.2019 г. /л.18-23/. Сключен е последващ анекс № 5 от 29.04.2020 г. /л.24-25/ за лихвения процент, че ще се формира от променлив лихвен индекс в размер на осреднен депозитен индекс с надбавка от 7,43 %, като към датата на сключване на анекса приложимият годишен лихвен процент е в размер на 7,5 %, предоговорен е срока за усвояване на 29.04.2021 г. и срока за издължаване на 30.04.2021 г., едновременно са подписани и нови общи условия на 30.04.2020 г. /л.26-30/. С анекс № 6 от 02.03.2021 г. /л.31/ са предоговорени датата за усвояване на 30.12.2021 г. и краен срок на издължаване на кредита до 31.12.2021 г. с една вноска в размер на 20 000 лв.

Всички посочени документи /договор и анекси, без последния № 6/ са подписани от страните собственоръчно, като ответницата е положила подписи на всяка страница. Анекс № 6 от 02.03.2021 г. е подписан електронно чрез квалифицирани електронни подписи, дигитализирани на последната страница най-долу. Електронното подписване на документи стана изключително оборотен начин за подписване на всякакъв вид документи след настъпване на пандемията от Ковид. Освен това съгласно чл. 13 ЗЕДЕП и чл. 25 от Регламент /ЕС/ № 910/2014 г. на ЕП и на Съвета от 23.07.2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО, въвеждат пълна идентичност на квалифицирания електронен подпис със саморъчния подпис, като оспорване на основание да е електронен не може да се прави /чл. 25, т. 1 от регламента и чл. 18а ЗЕДЕП/. В случая ответницата посочва, че документът не бил подписан саморъчно, което се установява да е не е сторено, тъй като е електронно подписан документът. От всичко изложено съдът намира, че между ищцовата банка и третото за делото търговско дружество е сключен договора за кредит, който е изменен с 6 последващи анекса относно различни детайли на договора, посочено по-горе относно всеки анекс.

По делото е прието като писмено доказателство информация за сметка

и дневни салда за периода от 23.02.2018 г. до 15.09.2022 г. /л.33-56/, от което е видно движението по банкова разплащателна сметка на дружество „Мери Спед Транс“ ЕООД в ищцовата банка, както и заключение на СИЕ, което съдът кредитира като компетентно и безпристрастно и го кредитира изцяло. Изложените от ответницата възражения към заключението са неоснователни, тъй като вещото лице в съдебно заседание опроверга изложените от ответницата в молбата ѝ възражения. От заключението на СИЕ /виж отговора на първи въпрос/ и извлечението от сметката на кредитираното дружество /стр. 36, маркиран текст/ е видно, че разплащателната сметката на дружеството е кредитирана със сума от 20 000 лв. с основание „усвояване на кредит“, тоест банката е прехвърлила и кредитополучателят е усвоил сумата по кредита на 27.02.2018 г. Съответно неоснователно е възражението на ответницата, че няма доказателства за усвояване на сумата по кредита.

Ответницата прави възражение за липса на обявена предсрочна изискуемост на кредита, но такава нито се твърди от ищеца да е имало, нито пък има такава, защото кредитът е договорен с краен срок 31.12.2021 г., който е настъпил преди образуване на заповедното производство на дата 17.06.2022 г. Тоест налице е настъпил падеж за плащане на главницата и договорната лихва на 31.12.2021 г. без да е нужна покана до кредитополучателя /чл. 84, ал. 1 ЗЗД/. Най-малкото в този случай е нужно банката да обявява на кредитополучателя кредита за изцяло предсрочно изискуем.

От отговора на въпрос 4 от заключението на СИЕ е видно, че счетоводните книги на банката са водени на ежедневна база и са редовно водени. От тук следва извод, че представеното от банката извлечение от счетоводните книги /л.32/ е документ, който носи нужната доказателствена сила съгласно чл. 182 ГПК, тъй като съответства на събрания по делото доказателствен материал.

От заключението на СИЕ е видно, че към дата 17.06.2022 г. /датата на подаване на заявлението по чл. 417 ГПК/ кредитополучателят не е върнал на банката нито главницата по кредита, нито дължимата договорна възнаградителна лихва, която е в размер на 1302,46 лв. за периода от 20.11.2021 г. до 31.12.2021 г.

Начислена е и просрочена лихва /миграция/ за периода от 20.11.2021 г. до 20.11.2021 г. в размер на 128,89 лв. От разпита на вещото лице М. по СИЕ

се установява, че в ищцовата банка по наименованието лихва миграция се води разсрочена и отсрочена лихва, като претендираната от ищеца лихва миграция представлявала начислена и дължима към датата на сключване на анекс № 6 лихва, която по силата на анекса била разсрочена с погасителен план на месечни вноски и отсрочени за плащане на бъдеща дата /тоест промЯ. на падеж на дължими лихви/. В случая в анекс № 6 е посочено, че се създава нова точка 7.2.1, съгласно която банката е дала гратисен период за погасяване на вноските по лихвата за редовен дълг за периода от 20.02.2021 г. до 20.10.2021 г., като начислената лихва за този период ще се заплати на 20.11.2021 г. Към датата на сключване на анекс № 6 на 02.03.2021 г. изчислената дължима редовна лихва върху главницата е в размер на 128,89 лв. за периода от 20.02.2021 г. до 20.10.2021 г., която е отсрочена за плащане еднократно на 20.11.2021 г.

Така двете лихви /редовна и редовна миграция/ формират дължимото възнаграждение на банката под формата на възнаградителна лихва за периода от 20.02.2021 г. до 31.12.2021 г., предоговорения период с анекс № 6.

За допуснатото просрочие на главницата се дължи съгласно чл. 4.1 от договора и измененията с анексите лихва за просрочие в размер на ГЛП по чл. 4.1 с надбавка от 2 %. Съгласно заключението на СИЕ лихвата за просрочие на главницата от 20 000 лв. за периода от 31.12.2021 г. /падежа за връщането й/ и до 16.06.2022 г. /датата на заявлението по чл. 417 ГПК/ е в размер на 882 лв.

В чл. 4.2 е уговорена фиксиран лихвен процент при просрочие на главница и лихви, чийто размер е 5 %, начисляван върху целия наличен кредит. Съгласно заключението на СИЕ наказателната лихва за просрочие за периода от 20.11.2021 г. до 16.06.2022 г. е в размер на 575 лв.

Банката е начислила на кредитополучателя дължима периодична такса в размер на 133,34 лв., еднократно начислявана на 30.04.2021 г., която съгласно извлечението от сметка е дължима такса по Тарифата на банката и касае обслужване на кредитната сметка. Същата е в размер на 133,34 лв. съгласно заключението на СИЕ и е начислена и дължима на 30.04.2021 г.

От заключението на СИЕ е видно, че кредитополучателят не е издължил на банката нито една от посочените по-горе дължими суми по кредита.

Ответницата е сключила договора като солидарен съдлъжник. Съгласно

чл. 121 ЗЗД освен в определените от закона случаи солидарност между двама или повече длъжници възниква само когато е уговорена. В случая се касае за уговорено солидарно задължение, поето от кредитополучателя и настоящия ответник.

Съгласно чл. 122 ЗЗД кредиторът, в случая ищцовата банка, може да иска изпълнение на цялото задължение от когото и да е от длъжниците, един от които е солидарният съдължник в лицето на ответницата.

Доколкото се установи налично задължение по кредита в размерите и на основанията, претендирани от банката, то ответницата като солидарен длъжник е отговорна към банката за връщане на целия дълг, поради което искът на ищеца се явява изцяло основателен и ще се уважи.

По отношение на разноските:

При този изход на спора право на разноски има ищецът съгласно чл. 78, ал. 1 ГПК и такива ще се присъдят в размер на 3 836,04 лв. /представени разходно-оправдателни документи за сумата от 460,43 лв. ДТ за исковото производство на л.109 и 460,43 лв. за заповедното производство на л.2 от ч.г.д., сумата от 1464,78 лева адвокатско възнаграждение на л.110-111 и сумата от 1050,40 лв. за заповедното производство на л.40-41, сумата от 400 лв. възнаграждение за СИЕ на л.112/.

Мотивиран от горното съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, че М. Ж. К., ЕГН *****, с адрес гр. Раднево, ул. *****, дължи на „УниКредит Булбанк” АД, вписано в ТР при АВ с ЕИК 831919536, със седалище и адрес на управление: град София, район Възраждане, пл. „Света Неделя” № 7, на основание чл. 422, ал. 1 ГПК във вр. чл. 79, ал. 1, предл. 1 ЗЗД във вр. чл. 121 ЗЗД във вр. чл. 430, ал. 1 и ал. 2 ТЗ и чл. 92 ЗЗД:

- сумата от 20 000 лв. (двадесет хиляди лева) - главница, дължима по договор за банков револвиращ кредит № 0011/465/23022018/23.02.2018 г., ведно със законната лихва върху главницата от 17.06.2022 г. до окончателното погасяване на задължението,

- сумата от 1302,46 лв. (хиляда триста и два лева и 46 ст.) – лихва върху редовна главница /договорна възнаградителна лихва/ за периода от 20.11.2021 г. до 31.12.2021 г.,

- сумата от 882,00 лв. (осемстотин осемдесет и два лева) – лихва върху просрочена главница за периода от 31.12.2021 г. до 16.06.2022 г.,

- сумата от 575,00 лв. (петстотин седемдесет и пет лева) – наказателна лихва при просрочие за периода от 20.11.2021 г. до 16.06.2022 г.,

- сумата от 128,89 лв. (сто двадесет и осем лева и 89 ст.) – просрочена лихва миграция за периода от 20.11.2021 г. до 20.11.2021 г.,

- сумата от 133,34 лв. (сто тридесет и три лева и 34 ст.) – периодична такса, дължима на 30.04.2021 г.,

за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 ГПК № 212/20.06.2022 г. по ч.гр.д. № 406 по описа за 2022 г. на РС-Раднево.

ОСЪЖДА М. Ж. К., ЕГН *****, с адрес гр. Раднево, ул. *****, да заплати на „УниКредит Булбанк” АД, вписано в ТР при АВ с ЕИК 831919536, със седалище и адрес на управление: град София, район Възраждане, пл. „Света Неделя” № 7, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от 3 836,04 лв. (три хиляди осемстотин тридесет и шест лева и 04 ст.), представляваща разноси за заповедното и исковото производство.

Решението може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Окръжен съд – Стара Загора в двуседмичен срок от връчването на препис.

Съдия при Районен съд – Раднево: _____